

morții și învierii lui Isus Cristos în lumina Scripturilor, 2. celebrarea euharistică și 3. mărturia apostolilor – au menirea să sădească în sufletele noastre credința în lucrarea eliberatoare înfăptuită de Fiul lui Dumnezeu și să o actualizeze în viața fiecăruia dintre noi.

O astfel de convingere (credință) aduce sufletelor noastre pacea și seninătatea. Într-adevăr, aidoma psalmistului noi ne îndreptăm adesea către Dumnezeu cu rugăciunea: Păzește-mă, Dumnezeule, pentru că mă încred în tine. Am spus lui Dumnezeu: „Tu ești Dumnezeul meu!”... [Eu] îl am mereu în fața ochilor pe Domnul; dacă el este la dreapta mea, nu mă clatin... [căci] nu-mi va lăsa sufletul în locuința morților, nici nu va îngădui ca sfântul său să vadă putrezirea.

Pr. Tarciziu Șerban

Calendarul săptămânii

26 aprilie - 3 mai 2020

26	D	DUMINICA A III-A A PAȘTELUI; Sf. Anaclet, pp.
27	L	Sf. Zita, fc. Ss. Petru Chanel, pr. m. *; Ludovic
28	M	Maria Grignon de Montfort, pr. *; Valeria, m.
29	M	Sf. ECATERINA DIN SIENA, FC. ÎNV., PATROANĂ A EUROPEI
30	J	Ss. Pius al V-lea, pp. *; Iosif Cotolengo, pr.; Sofia, fc. m.
1	V	Ss. Iosif Muncitorul *; Ieremia, profet
2	S	Ss. Atanasiu, ep. inv. **; Antonin din Florența, ep.
3	D	DUMINICA A IV-A A PAȘTELUI; Ss. Filip și Iacob, ap.

Gândul săptămânii

“A fi supus numai lui Dumnezeu... Nu poate exista o libertate mai absolută decât aceasta.” (Fericitul Vladimir Ghika)

© 2020 don Giovanni Bertoni

Foia
LITURGICĂ

26 aprilie 2020 • DUMINICA A III-A A PAȘTELUI • Sf. Anaclet, pp.

LECTURA I

Nu era posibil să fie ținut sub puterea morții.

Citare din Faptele Apostolilor 2,14.22-33

În ziua de Rusalii, Petru, stând în picioare, împreună cu cei unsprezece, și-a ridicat glasul și le-a vorbit: “Bărbați iudei și voi toți care locuiți în Ierusalim, să vă fie cunoscută aceasta și fiți atenți la cuvintele mele! Pe Isus Nazarineanul, bărbat adevărat de Dumnezeu între voi prin fapte puternice, minuni și semne pe care le-a făcut Dumnezeu prin el în mijlocul vostru, după cum voi înșivă știți, pe acesta, care a fost dat după planul stabilit și preștiința lui Dumnezeu și pe care voi l-ați răstignit și ucis prin mâinile celor fărădelege, pe acesta, Dumnezeu l-a înviat, eliberându-l de durerile morții, deoarece nu era posibil să fie ținut sub puterea ei. Căci David spune cu privire la el: «Îl vedeam mereu în fața mea pe Domnul, căci el este la dreapta mea ca să nu mă clatin. De aceea s-a bucurat inima mea și limba mea a tresăltat de veselie; ba, mai mult, și trupul meu se va odihni în speranță, pentru că nu vei lăsa sufletul meu în locuința morților și nici nu vei permite ca sfântul tău să vadă putrezirea. Mi-ai făcut cunoscute căile vieții, mă vei umple de bucurie cu prezența ta». Fraților, să-mi fie permis să vă vorbesc cu îndrăzneală

despre patriarhul David: el a murit și a fost îngropat și mormântul lui este printre noi până în ziua de azi. Dar fiind profet și știind că Dumnezeu îi făcuse jurământ să așeze pe tronul său un descendent al lui, el a văzut dinainte și a vorbit despre învierea lui Cristos: «El nu a fost lăsat în locuința morților și nici trupul lui nu a văzut putrezirea». Pe acest Isus, Dumnezeu l-a înviat și noi toți suntem martorii acestui fapt. Înălțat fiind acum la dreapta lui Dumnezeu și primind de la Tatăl promisiunea Duhului Sfânt l-a revărsat pe acesta, așa cum vedeți și auziți voi”.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 15 (16),1-2a și 5.7-8.9-10.11 (R.: 11a)
R.: Tu îmi vei face cunoscută, Doamne, cărarea vieții.

sau:

Aleluia!

Păzește-mă, Dumnezeule, pentru că îmi caut refugiu în tine.
I-am spus Domnului: “Tu ești Dumnezeul meu”.
Domnul este partea mea de moștenire și cupa mea cu sorți,
tu ești acela care ai în mână soarta mea. **R.**

Îl binecuvântează pe Domnul, care m-a sfătuit,
la aceasta până și noaptea mă
îndeamnă inima.

Îl am mereu în fața ochilor pe Domnul;
dacă el este la dreapta mea, nu mă
clatin. **R.**

De aceea, inima mea se bucură
și sufletul meu tresaltă de bucurie;
ba chiar și trupul meu se va odihni în
siguranță,
deoarece nu vei lăsa sufletul meu în
locuința morților,
nici nu vei îngădui ca cel credincios al
tău
să vadă putrezirea. **R.**

Tu îmi vei face cunoscută cărarea vieții;
în fața ta sunt bucurii depline
și desfătări veșnice la dreapta ta. **R.**

LECTURA A II-A

**Ați fost răscumpărați cu sângele
prețios al lui Cristos, mielul fără
cusur și neprihănit.**

*Citire din Scrisoarea întâi a sfântului
apostol Petru 1,17-21*

Preaiubiților, dacă îl numiți Tată pe
cel care, fără de părtinire, judecă fapta
fiecăruia, purtați-vă cu teamă în timpul
înstrăinării voastre! Voi știți că nu prin
lucruri pieritoare, argint sau aur, ați
fost răscumpărați din purtarea voastră
fără sens moștenită de la părinți, ci cu
sângele prețios al lui Cristos, care, ca
un miel fără cusur și neprihănit, era
cunoscut mai înainte de întemeierea
lumii, dar a fost dezvăluit pentru voi
în timpurile de pe urmă. Prin el voi
credeți în Dumnezeu, care l-a înviat
din morți și i-a dat gloria, așa încât
credința și speranța voastră să fie în
Dumnezeu.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

Cf. Lc 24,32

(Aleluia) Doamne Isuse, explică-ne
Scripturile; fă ca inimile noastre să
se aprindă când tu însuși ne vorbești!
(Aleluia)

EVANGHELIA

**L-au recunoscut la frângerea
pâinii.**

*Citire din Evanghelia Domnului
nostru Isus Cristos după sfântul Luca
24,13-35*

În aceeași zi, iată că doi dintre
discipolii lui Isus se duceau spre un
sat al cărui nume era Emaus, care era
cam la șaiszeci de stadii de Ierusalim.
Aceștia vorbeau între ei despre toate
cele întâmplate. Pe când vorbeau și se
întrebau, Isus însuși, apropiindu-se,
mergea împreună cu ei. Dar ochii lor
erau ținuti să nu-l recunoască. El le-a
spus: “Ce înseamnă aceste cuvinte pe
care le schimbați între voi pe drum?”
Ei s-au oprit triști. Unul dintre ei,
numit Cleopa, răspunzând, i-a spus:
“Numai tu ești străin în Ierusalim și
nu știi cele petrecute în zilele acestea?”
El le-a zis: “Ce anume?” Ei au spus:
“Cele despre Isus Nazarineanul, care
era profet puternic în faptă și cuvânt
înaintea lui Dumnezeu și a întregului
popor. Cum arhieriei și conducătorii
noștri l-au dat să fie condamnat la
moarte și l-au răstignit. Noi speram
că el este cel care trebuia să elibereze
Israelul; dar, cu toate acestea, iată, este
a treia zi de când s-au petrecut aceste
lucruri! Ba mai mult, unele femei
dintr-ale noastre ne-au uimit. Fuseseră
la mormânt dis-de-diminează și,
negăsind trupul lui, au venit spunând
că au avut vedenii cu îngeri care spun
că el este viu. Unii dintre cei care sunt
cu noi au mers și ei la mormânt și au
găsit așa cum au spus femeile, dar pe
el nu l-au văzut”. Atunci le-a spus: “O,
nepricepuților și greoi de inimă în a
crede toate cele spuse de profeți! Oare
nu trebuia Cristos să sufere acestea și

să intre în gloria sa?” Și, începând de
la Moise și toți profeții, le-a explicat
din toate Scripturile cele referitoare
la el. Când s-au apropiat de satul spre
care mergeau, el s-a făcut că merge
mai departe. Dar ei l-au îndemnat
insistent: “Rămâi cu noi, pentru
că este seară și ziua e de acum pe
sfârșite!” Atunci a intrat să rămână
cu ei. Și, pe când stătea la masă cu
ei, luând pâinea, a binecuvântat-o, a
frânt-o și le-a dat-o lor. Atunci li s-au
deschis ochii și l-au recunoscut, dar
el s-a făcut nevăzut dinaintea lor. Iar
ei spuneau unul către altul: “Oare nu
ne ardea inima în noi când ne vorbea
pe drum și ne explica Scripturile?”
Și, ridicându-se în același ceas, s-au
întors la Ierusalim. I-au găsit adunați
pe cei unsprezece și pe cei care erau
cu ei, care le-au zis: “Domnul a înviat
într-adevăr și s-a arătat lui Simon”.
Iar ei le-au povestit cele de pe drum
și cum a fost recunoscut de ei la
frângerea pâinii.

Cuvântul Domnului

*Fragmentul evanghelic al acestei
duminici ne readuce în atmosfera
din cea de-a treia zi de după
moartea lui Isus. Atmosfera e
dominată de o liniște apăsătoare
și tensionată. Cei doi ucenici care
părăsesc Ierusalimul îndreptându-
se spre Emaus, poartă în mințile
și în sufletele lor scenele oribile
ale morții Învățătorului lor, dar
și dezamăgirea că Cel care s-a
manifestat ca un profet puternic
prin faptele și cuvintele sale
și despre care credeau ca va fi
eliberatorul lui Israel, continua
„să tacă” și în a treia zi de după
răstignire. Pe lângă acestea,
în sufletele lor s-a cuibărit și*

*spaima trezită de vestea femeilor
mironosițe cum că trupul Lui
nu s-ar mai afla în mormânt, ci,
potrivit ingerilor întâlnești acolo, ar
fi viu.*

*Însă, apariția în povestire a Omului
ce li se alătură pe cale va schimba
încet-încet această atmosferă.
Pășind alături de ei, Necunoscutul
le va oferi celor doi ucenici
ocazia să-și exprime, mai întâi,
dezamăgirile, pentru ca, mai apoi,
El să-i ajute, conducându-i prin
profețiile Scripturii, să înțeleagă
în ce fel pătimirile și moartea lui
Isus Cristos devin eliberatoare:
Nu trebuia oare ca Mesia să sufere
toate acestea pentru a intra în slava
sa? Astfel, la capătul „itinerarului”
prin Scripturi, inimile celor doi
ardeau deja în ei.*

*Înțelegerea va fi completată ulterior
de gestul frângerii și oferirii pâinii
de la cină (gest care le va deschide
ochii și îi va ajuta să-L recunoască),
precum și de mărturia dată de
apostoli, potrivit cărora Domnul
a înviat și i s-a arătat lui Simon
Petru. Or, celelalte două lecturi
ale liturghiei cuvântului de astăzi
nu sunt altceva decât mărturii ale
acestui prim martor al învierii
glorioase a Mântuitorului: Pe omul
acesta [Isus], dat în mâinile voastre,
după planul orânduit și după știința
de mai înainte a lui Dumnezeu,
voi l-ați răstignit și omorât prin
mâinile celor nelegiuți, dar
Dumnezeu l-a înviat, eliberându-l
de legăturile morții (lectura I)...
Printr-însul credeți în Dumnezeu,
care l-a înviat din morți și i-a dat
slavă; astfel voi vă întemeiați
credința și speranța pe Dumnezeu
(lectura a II-a)*

*Așadar, toate aceste trei elemente –
1. recitirea evenimentelor pătimirii,*